

Hand-out voor de Leerdienst op zondagavond 15 mei 2022 in Bodegraven

Thema: 'Met Christus gestorven (sterven) én opgestaan (opstaan)...

Heid.Cat. Zondag 16 (43) Zondag 17 (45) Zondag 33 (88-90) - Schriftlezing: Romeinen 13, 8 - 14

De tekst van de Cat. staat achter in uw/jullie psalmboek. Ik geef hier een eigentijdse weergave van prof.dr.W.Verboom weer:

Vraag 43: Wat betekent het voor u / jou nog meer dat Jezus aan het kruis is gestorven?

Antwoord: Mijn oude mens - dat is mijn zondige aard - kan door Jezus' kracht worden gekruisigd, zodat ik voortaan als een nieuw mens dankbaar voor Hem kan leven.

(mijn oude mens wordt gekruisigd= de dagelijkse, pijnlijke strijd tegen onze zondige begeerten)

Vraag 45: Wat betekent het voor u / jou dat Jezus op de derde dag is opgestaan?

Antwoord: Hij heeft de dood overwonnen en daardoor a. schenkt Hij mij Zijn gerechtigheid, b. wekt Hij mij op tot het nieuwe leven, c. verzekert Hij mij van mijn eigen opstanding.

Vraag 88: Uit hoeveel delen bestaat de bekering?

Antwoord: Uit twee delen. Mijn oude mens gaat sterven en mijn nieuwe mens staat op.

Vraag 89: Wat houdt het in dat uw / jouw oude mens sterft?

Antwoord: Dat ik van harte berouw heb over mijn zonden en die haat en ontvlucht.

Vraag 90: Wat houdt het in dat uw / jouw nieuwe mens opstaat?

Antwoord: Dat ik van harte blij ben in God door Christus en Gods wil doe door goede werken.

We zetten de leerdienst in bij de Heilige Doop waarmee we gedoopt zijn. God vermaant en verplicht ons door de doop tot een leven op de weg van de **bekering**.

De doop brengt scheiding teweeg. Scheiding tussen het oude en het nieuwe leven. We zijn gedoopt in de Naam van Hem Die stierf aan het oude leven en opstond in het nieuwe leven: de Naam van de Zoon, de Gekruisigde, die opgestaan is. Door de doop, aan Hem verbonden, hebben we deel gekregen aan het nieuwe / eeuwige leven. Verbonden aan Hem worden we in de navolging van Hem wedergeboren.

Jezus zegt tot Zijn volgelingen: jullie zijn Mij gevolgd in de wedergeboorte.

Wedergeboorte heeft dus in de eerste plaats betrekking op de nieuwe verheerlijkte Schepping... de herschepping... Ze is begonnen met de komst van Christus. We zitten in de geboorteweën... De schepping is in barensood (Rom.8)

Nu komt het er voor u / jou en mij weliswaar op aan dat we op Jezus betrokken zijn. Jezus zegt in een persoonlijk gesprek met Nicodemus (Joh.3) dat hij door het geloof wedergeboren wordt.

Gedoopt in Christus betekent deelhebben aan de wedergeboorte, gestorven aan de oude wereld en door genade burger van Gods Koninkrijk. We zijn dan gasten en vreemdelingen in deze wereldtijd.

En in dat leven is bekering praktijk. Een leven van sterven en opstaan in verbondenheid met Hem die gekruisigd is en opgestaan. We bevinden ons in de crisis van de (weder-)geboorte.

Wedergeboren worden / gaan op de weg van **bekering** betekent **sterven** aan de wereld. De wereld om ons heen, maar ook de wereld in ons!

Sterven... van harte berouw over je zonden, die haten en ontvluchten (antw.89). Christen zijn is geen gemakkelijke ervaring. Het is ook een pijnlijke ervaring. Jezus zegt: de poort is nauw/eng... de weg is smal die tot het leven leidt! Strijd om in te gaan. We worden wereldvreemde mensen... Nee, niet dat we ongeïnteresseerd zijn in de wereld. Dat was Christus niet! En dat heeft voor ons leven in de wereld consequenties. Met en door Christus **opstaan in dat nieuwe leven...** leven naar Gods wil (antw.90).

Bekering is dus een bijbels kernwoord dat helemaal past in de crisistijd die is aangebroken met de komst en het (volbrachte) werk van Christus. **Bekeren** is een werkwoord en raakt ons hart, onze ziel, ons verstand en al onze krachten. Het raakt ons leven voor Gods aangezicht... onze omgang met de naaste.

vraag en antwoord 88... Bekering bestaat dus uit twee delen.

Pas op voor twee misverstanden. **Het eerste misverstand:** de twee zaken hier genoemd volgen elkaar niet op. Niet eerst sterven aan onze oude leven om vervolgens op te staan in het nieuwe leven. Nee...

Bekering is in verbondenheid aan Christus ook dagelijks sterven aan al wat niet deugt... en dagelijks door Zijn opstandingskracht opstaan in het nieuwe leven. **Het tweede misverstand:** dat we denken dat bekering betekent steeds minder slechte dingen doen en steeds meer positieve dingen.

Wat dan? Wel, we moeten ons dagelijks Christus voor ogen stellen. Sterven en opstaan is niet los verkrijgbaar. **Wij zijn** met Christus gestorven en met Hem opgestaan!

Christus' sterven is de gestalte van Gods Rijk **aan deze kant** van de dood...

Christus' opstanding is de gestalte van Gods Rijk **aan de andere kant** van de dood.

In dit leven (hier en nu) verkeren we op de lijdensweg... sterven... afsterven van de oude mens.

En de opstanding van de nieuwe mens is de gestalte in het geestelijke / verheerlijkte / opstandingslichaam is straks. Dat nieuwe breekt al weleens door in onze werkelijkheid. We spreken dan van de hemel op aarde. Denk aan wonderbaarlijke genezingen. Iets van de hemelse lichtglans. We beleven iets van de hartelijke vreugde en blijdschap in de Heere etc.

Maar het koningschap van God heeft **nu nog** de gestalte van Het Kruis! De waarachtige bekering krijgt op aarde, in deze wereldtijd, de gestalte van de afsterving van de oude mens. Het stervende leven...! Heel concreet... leven zoals Christus leefde in Zijn omwandeling op aarde: a. jezelf opgeven ter wille van de ander. b. afleggen van onze natuurlijke verlangens en reacties. c. staan in de vrijheid van Christus. d. die vrijheid niet misbruiken.

Tenslotte... dit alles overdenkend... Hoe zwak ben ik? Mijn leven komt meer en meer in de crisis.

Christenen groeien in de genade.... maar ze groeien door te sterven aan zichzelf. We hebben niets om ons in te beroemen. We houden maar één roem over: Christus, de Gekruisigde.... die is opgestaan. We zoeken het leven buiten ons in Hem. Want in Hem is onze identiteit.

Het ging vanavond en het gaat om waarachtige (!) bekering. Schijnbekeringsen zijn er ook...

Bekering... in Bijbels licht is het een zaak met het oog op het komen van God in Christus... de komst van Zijn Rijk om eenmaal zonder verschrikken voor Hem te verschijnen.

Bekering... We zijn nog niet bekeerd, maar we wandelen op de weg van de bekering.

Als ze aan ons vragen: ben je bekeerd? Geven we als antwoord: nee... ik ben bekeerlijk geworden.

Als ze aan ons vragen: ben je wedergeboren? Geven we als antwoord: nee... we zitten nog in het geboortekanaal. De wedergeboorte (aller dingen) is gaande. Maar het Hoofd is boven... en dan volgt het lichaam ook!

De Heere is zo getrouw als sterk Hij zal Zijn werk voleindigen... voor Israël... voor de wereld... ja, de gelovige zingt ook: voor mij....

Nu nog lijdenstijd... barenstijd, maar goede hoop, gegronde verwachting vanwege Hem Die dood is geweest en Die leeft! Nogmaals: Het Hoofd is boven. In Hem is onze doortocht (door deze wereld) en uittocht (uit deze wereld), in Hem is onze bekering zeker. In Hem is onze wedergeboorte zeker.

Jezus Christus is gestorven en wij met Hem!

Hij leeft... en wij met Hem!

Ter overweging:

Met Christus gestorven (sterven) én opgestaan (opstaan)...

Dat doet pijn... én het geeft vrede en vreugde. Twee ervaringen in het christenleven die wonderlijk samengaan. Wat is het goed om beide zaken met een vertrouwd iemand te delen... een broeder / zuster die ook van deze zaak weet heeft.

Gezang 484 (LvdK) / Weerklank 470

1 Waarom moest ik uw stem verstaan?
Waarom, Heer moet ik tot U gaan
zo ongewende paden?
Waarom bracht Gij
die onrust mij
in 't bloed is dat genade?	3 Want ik zie voor mij kruis na kruis
mijn weg langs en geen enkel huis
waar ik nog rust zou vinden.
Kom ik zo echt
bij U terecht,
ben ik wel Uw beminde?
2 Gij maakt mij steeds meer vreemdeling.
Ontvreemdt Ge mij dan, ding voor ding,
al 't oude en vertrouwde?
O blinde schrik,
mijn God, mag ik
niet eens mijzelf behouden?	4. Spreek Gij dan in mijn hart en zeg,
dat het zo goed is, dat die weg
ook door Uw Zoon gegaan is,
en dat Uw land
naar alle kant
niet ver bij mij vandaan is.